

DEN NORSKE KIRKE

Kirkerådet, Mellomkirkelig Råd, Samisk Kirkeråd

Det kongelige kultur- og kirkedepartement
Postboks 8030 Dep
0030 OSLO

Dato: 07.04.2003

Vår ref.: 03/95-4 EM

Deres ref.: 2002/1624 AØ GP

Høringssvar - endringer i lov om trdomssamfunn og ymist anna og endringer i lov om tilskott til livssynssamfunn

Kirkerådet viser til høringsbrev 26.03 d.å. i anledning foreslåtte endringer i lov 13. juni 1969 nr 25 om trdomssamfunn og ymist anna og lov 12. juni 1981 nr 64 om tilskott til livssynssamfunn. Vi vil med dette avgi følgende uttalelse:

Kirkerådet er i utgangspunktet positiv til lovendringer som bidrar til å forbedre kvaliteten til medlemsregistre for tros- og livssynssamfunn i Norge, og støtter derfor hovedlinjene i endringsforslaget. Vi vil likevel trekke fram enkelte moment i høringsbrevet som vi ønsker å kommentere særskilt.

1. Departementet har vektlagt problemer knyttet til kontroll av medlemslister til de tros- og livssynssamfunn som mottar offentlig støtte. Vi har stor forståelse for dette, men vil samtidig vektlegge tros- og livssynssamfunnenes egeninteresse av å ha korrekte medlemslister. For Den norske kirke har det vært svært viktig å få et mest mulig korrekt medlemsregister, ikke pga tilskuddsordninger el.l, men fordi et korrekt medlemsregister er et viktig verktøy for våre menigheter. Vi antar at andre tros- og livssynssamfunn vil ha det samme behov.
2. Departementet foreslår at alle tros- og livssynssamfunn skal sende inn fødselsnummer og kommunenummer for hvert medlem. Dette skal bl.a. benyttes for kontroll av korrekt fødselsnummer. Vi vil påpeke at ved kontroll mot folkeregisteret vil Brønnøysundregistrene kunne hente kommunenummer direkte. Det kan derfor ikke være nødvendig at tros- og livssynssamfunnene samler inn dette. Dersom medlemstallet reduseres kun fordi et tros- eller livssynssamfunn har oppgitt galt kommunenummer (for eksempel at en person har flyttet uten at tros- eller livssynssamfunnet har registrert dette), vil det være lite hensiktsmessig og oppleves urettferdig for den det gjelder.
3. Departementet skriver at "ved eventuelle feil i innrapporterte medlemsoversikter vil de berørte tros- og livssynssamfunn og Den norske kirke gis anledning til å rette opp medlemsoversiktene." Vi vil understreke at før ordningen iverksettes, må det utarbeides tydelige kriterier for hvordan "dobbelmedlemskap" skal håndteres. Det vil virke urimelig dersom en ved dobbelregistrering ender med at ingen får tilskudd for den aktuelle person. Kirkerådet vil derfor oppfordre

departementet om å ta initiativ til samtaler om dette med de større tros- og livssynssamfunnene.

4. Departementet foreslår at dagens forskrift for Den norske kirkes medlemsregister § 5 skal endres. Med utgangspunkt i vår støtte til hovedsaken i høringsbrevet vil Kirkerådet også gi sin tilslutning til at denne forskriften endres.
5. Departementet legger opp til at ”hvert trossamfunn blir pålagt å informere sine medlemmer om at fødselsnummer vil bli kontrollert mot andre trossamfunn, Det sentrale folkeregister og Den norske kirkes medlemsregister.” Dersom dette innebærer at også Den norske kirke må gjennomføre en slik informasjonskampanje, noe kirken tidligere har ønsket, vil det medføre en kostnad bare i porto på kr 9,9 millioner (med utgangspunkt i kr 2,55 pr brev til 3,9 mill. medlemmer). Også for andre tros- og livssynssamfunn kan kostnadene bli store. Kirkerådet vil derfor oppfordre departementet å undersøke om informasjonskravene i personopplysningsloven vil bli tilfredsstilt gjennom en offentlig informasjonskampanje som informerer allmennheten om de foreslåtte tiltak.
6. Kirkerådet er kjent med at personer og grupper av historiske, kulturelle eller politiske årsaker vil vegre seg mot registrering i noe som kan oppfattes som et tros- og livssynsregister. Vi har forståelse for dette og vil understreke at både innsamling av opplysninger, håndtering av disse og den informasjon som gis underveis i prosessen må ta hensyn til denne type motforestillinger. Myndighetene må her opptre varsomt. Samtidig mener Kirkerådet at den foreslåtte ordningen fullt ut kan forsvares. Departementet har ikke lagt opp til et permanent register, men en årlig gjennomgang av registre, for deretter å slette disse opplysningene fra den sentrale databasen. Fordelene med en slik ordning er, etter vår mening, større enn de ulemper enkeltpersoner og grupper kan oppleve.
7. Den ordning departementet foreslår, er i hovedsak tilpasset norske tros- og livssynssamfunn med medlemmer som aktivt har meldt seg inn i og ut av ulike tros- og livssynssamfunn. Kirkerådet vil peke på den spesielle situasjon som gjelder for de nordiske folkekirker med menigheter i Norge. Disse menighetene har, i likhet med Den norske kirke, en stor mengde medlemmer som ikke aktivt deltar i kirkens daglige virksomhet, og dermed verken melder seg inn i eller ut av noen kirke, men som like fullt forventer kirkens tjenester i spesielle anledninger. Dersom kravet om medlemslister og fødselsnummer opprettholdes også for disse menighetene, vil det skape store problemer for den svenske, finske og islandske menighet i Norge. Vi vil derfor anbefale at en holder fram med en særordning for de nordiske folkekirkene. Dette tilsvarer den ordning som gjelder for nordmenn bosatt bl.a. i Sverige. Tilsvarende argumentasjon vil en til en viss grad også kunne bruke i forhold til andre nasjonale folkekirker som har etablert egne menigheter i Norge. En bør derfor vurdere om dette unntaket bør gjøres for flere enn de nordiske folkekirker.

Kirkerådet gir dermed sin tilslutning til forslaget med de kommentarer som er gitt ovenfor.

Med vennlig hilsen

Erling J. Pettersen
direktør

Gerd Karin Røsæg
ass. direktør